

**Bruxelles, 14 iulie 2025
(OR. en)**

11594/25

**ENV 700
CLIMA 273
AGRI 350
FORETS 52
PECHE 213
ENER 367
ECOFIN 1001
COMPET 741**

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	7 iulie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2025) 374 final
Subiect:	COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR Foaie de parcurs către credite pentru natură

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2025) 374 final.

Anexă: COM(2025) 374 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 7.7.2025
COM(2025) 374 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

Foaie de parcurs către credite pentru natură

Introducere

Natura este cel mai puternic aliat al nostru în sprijinirea mijloacelor de subsistență, a sănătății și a prosperității. Aceasta furnizează servicii ecosistemice esențiale, cum ar fi reținerea apei, menținerea fertilității solului și polenizarea, și contribuie la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la ele, precum și la consolidarea rezilienței în fața dezastrelor, adesea într-un mod foarte eficient din punct de vedere al costurilor. În cazul întreprinderilor, natura are un aport la definirea proceselor de producție, a bonității și a accesului la finanțare. Aceasta afectează, de asemenea, riscurile pentru instituțiile financiare care acordă împrumuturi întreprinderilor respective, motiv pentru care autoritățile de supraveghere financiară manifestă un interes tot mai mare față de riscurile legate de natură¹.

Natura constituie, așadar, o bază esențială pentru o economie competitivă și rezilientă. Persoanele aflate în prima linie a gestionării naturii, precum fermierii, silvicultorii, proprietari și administratorii de terenuri, pescarii, utilizatorii ecosistemelor marine și de apă dulce, administratorii ariilor de conservare și comunitățile locale, trebuie să fie recompensate în mod corespunzător, prin intermediul pieței, pentru contribuția lor la protejarea și îmbunătățirea acestui activ economic strategic care este natura.

În cadrul setului de instrumente financiare pentru biodiversitate și natură, certificarea și creditele² se conturează ca o modalitate potențial valoroasă de completare a finanțării publice. Prin facilitarea investițiilor în activități benefice pentru natură, aceste instrumente inovatoare și voluntare pot juca un rol suplimentar esențial în conservarea sănătății ecosistemelor terestre și marine și pot contribui la inversarea declinului biodiversității. În vederea consolidării bioeconomiei, aceste instrumente pot oferi, de asemenea, o oportunitate de a genera venituri pentru persoanele implicate în protejarea, refacerea și gestionarea durabilă a ecosistemelor, astfel cum se subliniază în Viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar³, în Strategia privind reziliența în domeniul apei⁴ și în Pactul european privind oceanul planetar⁵, asigurând totodată securitatea alimentară și multifuncționalitatea pădurilor.

Prezenta foaie de parcurs stabilește calea către atingerea acestor obiective. Scopul este de a completa diferitele surse de finanțare a naturii, cum ar fi finanțarea publică, prin sprijinirea dezvoltării unor instrumente de înaltă integritate – creditele pentru natură – care vor transforma investițiile în natură într-un motor fiabil al creării de valoare.

¹ Banca Centrală Europeană, „*Nature’s bell tolls for thee, economy!*” (Clopotul naturii răsună pentru tine, economie!), Discurs, 22 mai 2025. <https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2025/html/ecb.sp250522~b371549cb6.en.html>.

² Biodiversitatea este înțeleasă ca fiind „variabilitatea organismelor vii din toate sursele, inclusiv, *inter alia*, a ecosistemelor terestre, marine și a altor ecosisteme acvatice și a complexurilor ecologice din care acestea fac parte; aceasta include diversitatea în cadrul speciilor, dintre specii și diversitatea ecosistemelor” (articolul 2, Convenția privind diversitatea biologică). În mod similar [Cadrului conceptual](#) al Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES), „natura” este un concept mai larg care cuprinde lumea naturală, inclusiv biodiversitatea și interacțiunile acesteia cu mediul.

Utilizarea „certificării” și a „creditelor” este explicată în secțiunea 2.

³ Viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar Împreună pentru construirea unui sector agricol și alimentar al UE atractiv pentru generațiile viitoare; COM(2025)75 final. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex:52025DC0075>.

⁴ Strategia europeană pentru reziliența în domeniul apei; COM(2025) 280 final. <https://circabc.europa.eu/ui/group/1c566741-ee2f-41e7-a915-7bd88bae7c03/library/b560bc22-6a61-4b63-b62b-a7fe890ea177/details>.

⁵ Pactul european privind oceanul planetar: COM(2025)281 final. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/ALL/?uri=comnat:COM_2025_0281_FIN.

1. Argumentele financiare și economice pentru acțiunile cu impact pozitiv asupra naturii

1.1. Investiții publice în natură pentru societatea și economia noastră

Natura este nu numai valoroasă prin ea însăși, ci și esențială pentru a face față crizelor interconectate generate de schimbările climatice, pierderea biodiversității și poluare. Peste jumătate din PIB-ul mondial și două treimi din valoarea economică adăugată a UE depind de natură și de serviciile ecosistemice pe care aceasta le furnizează⁶. Aproximativ 72 % dintre întreprinderile din zona euro depind în mod esențial de serviciile ecosistemice, inclusiv de cele din afara UE, în special pe piețele în curs de dezvoltare și emergente, ceea ce reflectă natura globalizată a lanțurilor de aprovizionare și interdependența economică. Declinul naturii, atât pe uscat, cât și pe mare, este considerat în prezent ca fiind un factor major al pierderilor economice și al riscurilor financiare⁷. Prin urmare, investițiile în restaurarea naturii sunt esențiale pentru asigurarea competitivității, rezilienței, prosperității și securității Europei.

Totuși, în pofida activităților de pionierat, precum sistemul integrat al UE de conturi referitoare la ecosisteme, care a estimat că zece servicii ecosistemice au generat anual beneficii de 234 de miliarde EUR⁸, aceste servicii rămân dificil de monetizat și nu se reflectă în mod adecvat în semnalele de preț ale pieței. Aceasta contribuie la supraexploatare și la investițiile insuficiente cronice în refacerea și protecția naturii.

Prin urmare, refacerea și protecția naturii se bazează în principal pe finanțare publică. UE s-a angajat să aloce 10 % din bugetul său pentru sprijinirea acțiunilor și a investițiilor care vizează protecția și refacerea biodiversității în 2026 și 2027 prin mai multe scheme de finanțare și intervenții⁹ și să dubleze finanțarea pentru acțiunile externe în domeniul biodiversității la

⁶ Forumul Economic Mondial, „*Nature Risk Rising: Why the Crisis Engulfing Nature Matters for Business and the Economy*” (Creșterea riscurilor legate de natură: De ce criza care afectează natura contează pentru mediul de afaceri și economie), 19 ianuarie 2020. <https://www.weforum.org/publications/nature-risk-rising-why-the-crisis-engulfing-nature-matters-for-business-and-the-economy/>.

Centrul Comun de Cercetare, „*The EU economy's dependency on nature*” (Dependența economiei UE de natură), JRC 140003, 28 februarie 2025. <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC140003>.

⁷ Ceglar, A., Parker, M., Pasqua, C., Boldrini, S., Gabet, M. et al., „*Economic and financial impacts of nature degradation and biodiversity loss*” (Efectele economice și financiare ale degradării naturii și pierderii biodiversității). Banca Centrală Europeană (BCE), „*Economic Bulletin*” (Buletin economic), ediția 6, 2024. https://www.ecb.europa.eu/press/economic-bulletin/articles/2024/html/ecb.ebart202406_02~ae87ac450e.en.html.

⁸ Aceste servicii ecosistemice sunt furnizarea de culturi, furnizarea de lemn, polenizarea, sechestrarea carbonului, controlul inundațiilor, purificarea apei, recreerea în natură, furnizarea de apă, filtrarea aerului, capturarea peștilor marini.

Comisia Europeană: Eurostat, Vysna, V., Maes, J., Petersen, J.-E., La Notte, A. et al., „*Accounting for ecosystems and their services in the European Union (INCA) – Final report from phase II of the INCA project aiming to develop a pilot for an integrated system of ecosystem accounts for the EU – 2021. edition*” (Contabilizarea ecosistemelor și a serviciilor acestora în Uniunea Europeană – Raport final din faza a doua a proiectului INCA care vizează dezvoltarea unui proiect-pilot privind un sistem integrat de conturi referitoare la ecosisteme pentru UE – ediția 2021), Oficiul pentru Publicații, 2020. <https://data.europa.eu/doi/10.2785/197909>.

La Notte, A., Grammatikopoulou, I., Zurbaran-Nucci, M., Marques, A., Ferrini, S. et al., „*Linking accounts for ecosystem services and benefits to the economy through bridging (LISBETH). Part II, How to use ecosystem services Accounting to providing the financial sector with a more robust, systematic and consistent environmental metric*” [Corelarea conturilor privind serviciile și beneficiile ecosistemice cu economia prin consolidarea legăturilor (LISBETH). Partea a II-a, Cum poate fi utilizată contabilitatea serviciilor ecosistemice pentru a furniza sectorului financiar un indicator de mediu mai solid, sistematic și coerent], Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2022. <https://data.europa.eu/doi/10.2760/010621>.

⁹ Pentru perioada 2021-2027, contribuțiile pentru biodiversitate au fost estimate la aproximativ 64 de miliarde EUR din politica agricolă comună, 16 miliarde EUR din politicile de coeziune, 7 miliarde EUR din programul Orizont Europa: Comisia Europeană, „*Biodiversity mainstreaming*” (Integrarea biodiversității), site-ul Comisiei Europene. https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/eu-budget/performance-and-reporting/horizontal-priorities/green-budgeting/biodiversity-mainstreaming_en.

7 miliarde EUR pentru perioada 2021-2027. Acest demers este în conformitate cu Cadrul mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal (GBF)¹⁰ în temeiul Convenției privind diversitatea biologică (CBD), care solicită creșterea substanțială a fluxurilor financiare din toate sursele, mobilizând cel puțin 200 de miliarde USD pe an până în 2030, inclusiv prin mecanisme inovatoare de finanțare (obiectivul 19).

Deși aceste angajamente reprezintă un progres important, ele sunt departe de a fi suficiente. Cadrul mondial pentru biodiversitate (GBF) evidențiază amploarea provocării, estimând un deficit global de finanțare a biodiversității de 700 de miliarde USD pe an, deficit care nu poate fi acoperit doar prin finanțare publică. La nivelul UE, finanțarea publică actuală, indiferent dacă provine din surse UE, naționale sau locale, este, de asemenea, insuficientă pentru a răspunde nevoilor de investiții, care sunt estimate la 65 de miliarde EUR pe an¹¹. Nivelurile continue și semnificative ale finanțării publice rămân esențiale, inclusiv contribuțiile UE și cele naționale, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat¹², însă o combinație de finanțare publică și privată este crucială pentru a atinge amploarea și viteza necesare.

1.2. Rolul finanțării private pentru natură

Pe lângă investițiile din sectorul public, există un argument economic tot mai solid pentru implicarea sectorului privat în domeniul naturii, în special prin acțiuni cu impact pozitiv asupra naturii¹³ – acțiuni care urmăresc oprirea și inversarea declinului acesteia, inclusiv prin îmbunătățirea și menținerea biodiversității. În cazul întreprinderilor, recunoașterea naturii ca activ strategic poate permite noi abordări privind gestionarea riscurilor, crearea de valoare și consolidarea rezilienței economice. Integrarea considerentelor legate de biodiversitate în modelele de afaceri contribuie la reducerea riscurilor reputaționale și operaționale, cum ar fi declinul polenizatorilor, care afectează randamentul culturilor sau degradarea terenurilor¹⁴, care generează întreruperi ale lanțului de aprovizionare pe fondul prăbușirii ecosistemelor¹⁵. Totodată, aceasta contribuie la sporirea caracterului distinctiv al produselor și, posibil, la deblocarea unor noi fluxuri de venituri. Printre exemplele din UE se numără întreprinderile

¹⁰ Cadrul mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal: Decizia adoptată de Conferința părților la Convenția privind diversitatea biologică: CBD/COP/DEC/15/4. <https://www.cbd.int/gbf>.

¹¹ Evaluarea punerii în aplicare a politicilor de mediu din 2025 (în curs de elaborare).

¹² Comisia Europeană, DG Concurență, „State aid Legislation” (Legislația privind ajutoarele de stat) https://competition-policy.ec.europa.eu/state-aid/legislation_en.

¹³ <https://www.naturepositive.org/what-is-nature-positive/>. A se vedea, de asemenea, Lammerant J. & Verhelst J., „Nature positive in a business context: current working definition, Thematic Report on behalf of the EU Business @ Biodiversity Platform” (Impact pozitiv asupra naturii în contextul afacerilor: definiția de lucru actuală, Raport tematic elaborat în numele Platformei UE pentru mediul de afaceri și biodiversitate), decembrie 2022. Disponibil la adresa https://green-forum.ec.europa.eu/news/how-positive-will-nature-positive-be-eu-bb-platform-thematic-report-provides-meaningful-insights-2022-12-16_en.

Și a se vedea Inițiativa „Impact pozitiv asupra naturii”: <https://www.naturepositive.org/what-is-nature-positive/>.

¹⁴ Turo, K.J., Reilly, J.R., Fijen, T.P.M., Magrach, A., Winfree, R. (2024) „Insufficient pollinator visitation des limits yield in crops systems world” (Vizitarea insuficientă de către polenizatori limitează adesea randamentul în sistemele de culturi din întreaga lume), *Nature Ecology & Evolution*, 8 (9), p. 1612-1622. Disponibil la adresa <https://www.nature.com/articles/s41559-024-02460-2>.

¹⁵ Marsden, L., Collins, J., Abrams, J. și Lenton, T. (2024). „Ecosystem tipping points: Understanding risks to the economy and financial system” (Punctele de cotitură ale ecosistemelor: înțelegerea riscurilor la adresa economiei și a sistemului financiar). UCL Institute for Innovation and Public Purpose, Raport de politică 2024/03. Disponibil la adresa <https://www.ucl.ac.uk/bartlett/public-purpose/2024/apr/ecosystem-tipping-points>.

agroalimentare care sprijină fermierii în tranziția către agricultura regenerativă¹⁶ sau modelele de finanțare mixtă care susțin acvacultura în vederea refacerii biodiversității marine¹⁷.

Întreprinderile care adoptă strategii cu impact pozitiv asupra naturii pot beneficia de o încredere sporită din partea investitorilor, de condiții financiare mai avantajoase și de o reziliență mai mare pe termen lung¹⁸. Unele instituții financiare încep, de asemenea, să recunoască această valoare și să integreze tot mai mult biodiversitatea în evaluările riscurilor, aspect reflectat în primele de asigurare, criteriile de creditare și în deciziile de investiții¹⁹. De exemplu, asigurătorii creează produse de asigurare alinate la natură, legate de investiții verzi, sau investesc în proiecte de refacere a ecosistemelor pentru a reduce riscul de asigurare asociat inundațiilor²⁰. Prin crearea unei astfel de valori, întreprinderile aduc beneficii nu numai părților interesate, inclusiv angajaților, clienților, furnizorilor, comunităților locale și societății în general, ci și propriilor acționari²¹. Cadrele de prezentare a informațiilor în temeiul Directivei privind raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea²², al Regulamentului privind publicarea de informații privind finanțarea durabilă²³ și al Regulamentului privind taxonomia UE²⁴ pot contribui la consolidarea acestei tendințe.

În pofida acestui potențial evident, tranziția cu impact pozitiv asupra naturii se confruntă totuși cu o serie de provocări. Costurile inițiale, lacunele în materie de date și dificultățile de măsurare

¹⁶ Manshanden, M., Jellema, A., Sukkel, W., Hennen, W. H. G. J., Jongeneel, R., et al. (2023) „*Regenerative agriculture in Europe: An overview paper on the state of knowledge and innovation in Europe*” (Agricultura regenerativă în Europa: document de sinteză privind stadiul actual al cunoștințelor și inovării în Europa). Institutul Wageningen Economic Research. <https://doi.org/10.18174/629483>.

Borgman, E., Fischer Bogason, R., Engelbrecht Hansen, A., Møller Nielsen, A., Bennun, L. (2023) „*Biodiversity and financing: Review of tools in the Nordic countries*” (Biodiversitate și finanțare: analiză a instrumentelor utilizate în țările nordice). <https://norden.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2%3A1803819&dswid=5871>.

¹⁷ Coaliția mondială pentru algele marine și BEI, „*Financing opportunities for EIB in support of sustainable seaweed and bivalve sectors in the EU, and criteria to sure their sustainability*” (Oportunități de finanțare pentru BEI în sprijinul sectoarelor durabile de alge marine și bivalve în UE și criterii pentru asigurarea sustenabilității acestora), 13 martie 2025. <https://www.safeseaweedcoalition.org/europe-seaweed-bivalve-report/>.

¹⁸ Forumul Economic Mondial (2024) „*Financing the Nature-Positive Transition: Understanding the Role of Banks, Investors and Insurers*” (Finanțarea tranziției cu impact pozitiv asupra naturii: înțelegerea rolului băncilor, investitorilor și asigurătorilor). Briefing pentru directorul general. https://www3.weforum.org/docs/WEF_Financing_Nature-Positive_CEO_Briefing_2024.pdf.

¹⁹ Rețeaua pentru ecologizarea sistemului financiar (Network for Greening the Financial System – NGFS), „*Nature-related Financial Risks: a Conceptual Framework to guide Action by Central Banks and Supervisors*” (Riscuri financiare legate de natură: un cadru conceptual de orientare a acțiunilor băncilor centrale și ale autorităților de supraveghere), 7 septembrie 2023. <https://www.ngfs.net/en/press-release/ngfs-publishes-conceptual-framework-nature-related-financial-risks-launch-event-paris>.

²⁰ Banca Europeană de Investiții, Hudson, G., Hart, S. and Verbeek, A., „*Investing in nature-based solutions – State of-play and way forward for public and private financial measures in Europe*” (Investiții în soluții bazate pe natură – Stadiul actual și direcțiile de acțiune pentru măsurile financiare publice și private în Europa), Banca Europeană de Investiții, 2023. <https://data.europa.eu/doi/10.2867/031133>.

²¹ Forumul Economic Mondial, „*Davos Manifesto 2020: The Universal Purpose of a Company in the Fourth Industrial Revolution*” (Manifestul de la Davos 2020: scopul universal al unei companii în cadrul celei de a patra revoluții industriale), 2 decembrie 2019. <https://www.weforum.org/stories/2019/12/davos-manifesto-2020-the-universal-purpose-of-a-company-in-the-fourth-industrial-revolution/>.

²² Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (JO L 322, 16.12.2022). <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>.

²³ Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (JO L 317, 9.12.2019). <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>.

²⁴ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088, JO L 198, 22.6.2020). <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>.

a rezultatelor în domeniul biodiversității pot întârzia rentabilitatea pe termen scurt și pot descuraja investițiile. Sunt necesare instrumente inovatoare și cadre favorabile pentru a depăși aceste bariere și pentru a extinde economia cu impact pozitiv asupra naturii²⁵.

2. Credite pentru natură

2.1. De la certificare la credite

Creditele pentru natură pot fi un instrument-cheie pentru recompensarea acțiunilor cu impact pozitiv asupra naturii prin investiții private în beneficiul naturii și al întreprinderilor, inclusiv al fermierilor, silvicultorilor, proprietarilor de terenuri și administratorilor de terenuri, pescarilor, utilizatorilor ecosistemelor marine și de apă dulce, administratorilor ariilor de conservare și comunităților locale.

Permițând acestor actori și părți interesate să își demonstreze acțiunile cu impact pozitiv asupra naturii dincolo de obligațiile juridice individuale și de ierarhia obligatorie a măsurilor de atenuare²⁶, poate fi stimulată trecerea de la limitarea daunelor la inversarea activă a tendinței de pierdere a biodiversității. La nivel de politică, statele membre ar putea, de exemplu, să utilizeze creditele pentru natură pentru a recunoaște contribuțiile individuale la îndeplinirea obiectivelor naționale și a obligațiilor prevăzute de Regulamentul privind restaurarea naturii²⁷ sau de Cadrul mondial pentru biodiversitate. Aceste instrumente ar putea sprijini, de asemenea, utilizări conexe, precum publicarea de informații referitoare la durabilitate, finanțarea infrastructurii verzi sau plățile bazate pe rezultate. Pentru a asigura credibilitatea procesului, va fi necesară luarea în considerare a unor criterii stricte, susținute de o guvernare clară, transparență și garanții adecvate.

Certificarea oferă garanția că acțiuni specifice, de înaltă calitate și cu impact pozitiv asupra naturii, sunt puse în aplicare în conformitate cu criterii sau principii predefinite. O astfel de certificare ar evalua proiectarea, punerea în aplicare, efectele deja obținute și cele încă scontate, oferind un semnal recunoscut al integrității de mediu, bazat pe calitatea intervenției. Ca recunoaștere formală, verificată independent, a faptului că intervenția respectă standardele convenite privind relevanța pentru biodiversitate și bunele practici, certificatul poate contribui la reducerea riscurilor pentru finanțatori și la consolidarea încrederii încă din fazele incipiente. De asemenea, acesta poate sprijini investițiile inițiale și le poate permite operatorilor să primească plăți pentru acțiunile certificate.

Pe această bază, un credit pentru natură ar putea fi considerat o unitate care reprezintă un rezultat cu impact pozitiv asupra naturii, derivat dintr-o acțiune certificată și verificată în mod independent, utilizând un parametru sau un indicator recunoscut privind biodiversitatea. Acești parametri și indicatori pot fi numeroși și adaptați în funcție de context, reflectând eterogenitatea ecosistemelor și a rezultatelor. Cadre precum Cartografierea și evaluarea ecosistemelor și a

²⁵ A se vedea, de exemplu, „*Task Force on Finance and Business Models (for NbS) in a Nature-Positive Economy*” [Grup de lucru pentru finanțare și modele de afaceri (pentru soluții bazate pe natură) într-o economie cu impact pozitiv asupra naturii], NetworkNature. Mai multe informații sunt disponibile [la acest link](#).

²⁶ Ierarhia UE a măsurilor de atenuare, consacrată în [Directiva privind habitatele](#) și în [Directiva privind păsările](#) (Directiva 2009/147/CE și Directiva 92/43/CEE a Consiliului), dar și în [orientările UE](#) privind integrarea ecosistemelor și a serviciilor aferente în procesul decizional, le impune dezvoltatorilor să evite, să reducă la minimum și numai în ultimă instanță să compenseze efectele reziduale.

²⁷ Regulamentul (UE) 2024/1991 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2024 privind restaurarea naturii și de modificare a Regulamentului (UE) 2022/869 (JO L, 2024/1991, 29.7.2024). <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj/eng>.

serviciilor acestora la nivelul UE²⁸ și Sistemul ONU de contabilitate economică de mediu și de contabilitate ecosistemică²⁹ oferă exemple privind modul în care flexibilitatea între ecosisteme poate fi combinată cu o structură coerentă, standardizată și bazată pe știință a parametrilor și indicatorilor specifici ecosistemelor.

Acest model în două etape – certificare urmată de acordarea de credite – ar putea deschide calea către mecanisme de finanțare inovatoare. Certificatele contribuie la structurarea și stimularea investițiilor cu impact pozitiv asupra naturii, oferind baza pentru plăți sau garanții contractuale, în timp ce creditele ar putea monetiza impactul demonstrat, oferind, eventual, dividende furnizorilor și investitorilor inițiali. Rolul certificării este de a structura intervențiile și de a asigura controlul calității, în timp ce creditele transformă îmbunătățirile observate și verificate într-o unitate care poate fi înregistrată, agregată, stocată și tranzacționată. Procesul poate include un mecanism pentru actualizarea, în timp, a statutului intervențiilor în cadrul certificatului, facilitând transparența, gestionarea adaptivă și, după caz, emiterea treptată de credite pe baza unor etape validate.

De exemplu, un grup de fermieri și administratori de terenuri care colaborează pentru a îmbunătăți un ecosistem de zone umede poate implementa o serie de practici. Un certicator independent recunoscut evaluează planul proiectului, metodele utilizate și efectele preconizate ale acestuia. Pe această bază, grupul primește un certificat, ca recunoaștere oficială a faptului că activitatea pe care o desfășoară respectă standarde de înaltă calitate pentru acțiuni cu impact pozitiv asupra naturii. Certificatul respectiv ajută grupul să atragă sprijin financiar și să consolideze încrederea părților interesate, care ajung astfel să aprecieze valoarea practicilor sale. De-a lungul timpului, proiectul este monitorizat, iar creditele pentru natură sunt emise treptat, pe măsură ce rezultatele sunt dovedite. Emiterea trebuie să respecte protocoale științifice și de guvernare stricte, pentru a menține integritatea și a evita pretențiile premature. Lanțul valoric al creditelor pentru natură include intermediari (precum agregatori sau facilitatori la nivel de peisaj), certicatori, registre și cumpărători. Cumpărătorii pot include întreprinderi din sectoarele din aval (de exemplu, societăți agroalimentare), instituții financiare, entități publice sau cetățeni, în special în contextul contribuțiilor voluntare, al achizițiilor publice sau al mecanismelor locale de repartizare a beneficiilor.

2.2. Consolidarea încrederii și a integrității

Pentru a asigura credibilitatea procesului, trebuie stabilite criterii și principii stricte pentru a asigura transparența, a evita conflictele de interese și a proteja împotriva dezinformării ecologice și a dublei contabilizări. Separarea rolurilor între dezvoltatorii de proiecte, certicatori și operatorii de registre este esențială pentru a menține integritatea sistemului și încrederea pieței.

Pentru multe întreprinderi, de la cele de utilități la asigurători, investițiile în natură nu reprezintă un fenomen nou. Există deja mai multe instrumente de finanțare a naturii, cum ar fi

²⁸ Vallecillo, S., Maes, J., Teller, A., Babí Almenar, J., Barredo, J. I. et al., „EU methodology to map and assessment ecosystem condition – Towards a common approach consistent with a global statistical standard” (Metodologie la nivelul UE pentru cartografierea și evaluarea stării ecosistemelor – Către o abordare comună, coerentă cu un standard statistic global), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2760/13048>.

Maes, J., Bruzón, A.G., Barredo, J.I., Vallecillo S., Vogt, P., et al., „Accounting for forest condition in Europe based on an international statistical standard” (Contabilizarea stării pădurilor în Europa pe baza unui standard statistic internațional). Nat Commun 14, 3723 (2023). <https://doi.org/10.1038/s41467-023-39434-0>.

²⁹ Sistemul de contabilitate economică de mediu al Organizației Națiunilor Unite, „Ecosystem Accounting” (Contabilitatea ecosistemică), site-ul web al SEEA al ONU, <https://seea.un.org/ecosystem-accounting>.

obligațiunile verzi și plățile pentru serviciile ecosistemice. Pe lângă acestea, creditele pentru natură bazate pe certificate ar putea aduce valoare adăugată, oferind un format standardizat și verificabil pentru investițiile în acțiuni cu impact pozitiv asupra naturii. Dacă sunt concepute în mod adecvat, acestea pot deveni un instrument esențial pentru a canaliza investițiile private și a recompensa acțiunile cu impact pozitiv asupra naturii.

Acolo unde este posibil, certificarea ar trebui să se bazeze pe standardele și cadrele existente ale UE, cum ar fi sistemul de agricultură ecologică³⁰, și să se alinieze la acestea, pentru a reduce la minimum sarcina administrativă. Prin urmare, în loc să funcționeze în mod izolat, creditele pentru natură ar trebui să fie integrate în acest cadru mai amplu și să devină un instrument cu rol transformator.

2.3. Inițiative recente și apariția unor noi piețe

Deși se află încă într-un stadiu incipient de dezvoltare, potențialul estimat al creditelor pentru natură este considerabil. La nivel mondial, procesul de dezvoltare a evoluat rapid în ultimii ani, fiind raportate peste 50 de inițiative privind certificarea și creditele pentru natură³¹. Inițiativele internaționale, conduse de coalitii de experți precum Alianța pentru credite pentru biodiversitate (*Biodiversity Credits Alliance* – BCA)³², Forumul Economic Mondial (*World Economic Forum* – WEF)³³ și Grupul consultativ internațional privind creditele pentru biodiversitate (*International Advisory Panel on Biodiversity Credits* – IAPB)³⁴, precum și cadrele de informare voluntară privind natura, cum ar fi Grupul operativ pentru prezentarea de informații financiare legate de natură (*Nature-Related Financial Disclosures* – TNFD)³⁵ și Rețeaua Țintelor bazate pe știință pentru natură (*Science-Based Targets Network* – SBTN)³⁶, converg către principii comune pentru sisteme credibile și cu un grad ridicat de integritate, cum ar fi adăugarea, atribuirea, măsurabilitatea, permanența, evitarea dublei contabilizări, transparența, garanțiile sociale și de mediu, alinierea la obiectivele globale și utilizările potențiale.

În același timp, mai multe state membre și țări din afara UE testează modele de finanțare a biodiversității care combină capital public și privat. În UE, Franța a adoptat un sistem bazat pe crearea de situri naturale de compensare, restaurare și renaturare³⁷, Irlanda a conceput un sistem financiar voluntar pentru refacerea turbăriilor³⁸, iar Finlanda a pus recent în aplicare un sistem voluntar pentru sprijinirea eforturilor naționale în materie de biodiversitate³⁹. În alte state membre – inclusiv Belgia, Germania, Italia, Țările de Jos, Portugalia, Spania, Slovacia și Suedia – organisme neguvernamentale, cum ar fi organizații ale societății civile, administratori de terenuri și organisme financiare, testează în mod activ sistemele de certificare a biodiversității și a naturii, precum și sisteme de creditare. În plus, Regatul Unit a pus recent în aplicare politica sa privind câștigul net pentru biodiversitate („*Biodiversity Net Gain*”)⁴⁰, un

³⁰ Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului (JO L 150, 14.6.2018). <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj/eng>.

³¹ A se vedea [baza de date cu sursă deschisă](#) dezvoltată de BloomLabs. Sau a se vedea: Pollination Group, „*State of voluntary biodiversity credit markets*” (Situația piețelor voluntare de credite pentru biodiversitate), octombrie 2023. <https://pollinationgroup.com/global-perspectives/understanding-the-current-state-of-voluntary-biodiversity-markets/>.

³² Mai multe informații despre BCA: <https://www.biodiversitycreditalliance.org/>.

³³ Mai multe informații despre WEF: <https://initiatives.weforum.org/financing-for-nature/biodiversitycreditsinitiative>.

³⁴ Mai multe informații despre IAPB: <https://www.iapbiocredits.org/>.

³⁵ Mai multe informații despre TNFD: <https://tnfd.global/>.

³⁶ Mai multe informații despre SBTN: <https://sciencebasedtargetsnetwork.org/>.

³⁷ A se vedea: <https://www.ecologie.gouv.fr/politiques-publiques/sites-naturels-compensation-restauration-renaturation>.

³⁸ Mai multe informații despre Peatland Finance Ireland: <https://peatlandfinance.ie/>.

³⁹ A se vedea: <https://ym.fi/en/voluntary-nature-values-market>.

⁴⁰ A se vedea: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2021/30/schedule/14/enacted>.

sistem obligatoriu destinat administratorilor de terenuri și dezvoltatorilor, în vederea refacerii ecosistemelor.

Deși piețele creditelor pentru natură evoluează la nivel mondial, UE este bine poziționată pentru a deține un rol de lider în acest domeniu, datorită cadrului său de reglementare cuprinzător, care asigură protecția consumatorilor, responsabilitatea întreprinderilor și transparența investițiilor cu impact pozitiv asupra naturii.

3. Desprinderea de învățăminte din experiența dobândită pe piețele carbonului și valorificarea acestora

Creditele pentru natură se confruntă cu multe dintre aceleași provocări ca și alte sisteme care se bazează pe certificare, cum ar fi cele pentru agricultura ecologică sau eficiența energetică, care împărtășesc obiectivul de a identifica și de a recompensa rezultatele benefice pentru mediu. În ceea ce privește crearea de piețe pentru creditele pentru natură, piețele carbonului pot oferi informații utile pentru proiectarea unor sisteme de înaltă integritate, reziliente, favorabile incluziunii și de încredere.

Evoluțiile recente de pe piețele voluntare ale carbonului evidențiază atât provocări, cât și oportunități. Preocupările legate de integritate și de riscul de dezinformare ecologică au cauzat o contracție a acestor piețe, în timp ce preferința cumpărătorilor și cererea de proiecte de înaltă calitate, care includ beneficii conexe de mediu și sociale, s-au menținut la un nivel ridicat⁴¹. Acest lucru subliniază importanța creării unor baze solide pentru piețele creditelor pentru natură într-o etapă incipientă, atât pe partea de ofertă, cât și pe cea de cerere. Prin urmare, este important să se acorde prioritate unor standarde ambițioase și științific riguroase, unei monitorizări independente, unor utilizări și revendicări clar definite și unei guvernante fiabile, pentru a preveni riscurile reputaționale.

Regulamentul privind absorbțiile de carbon și agricultura carbonului (CRCF)⁴² instituie un sistem voluntar de certificare pentru absorbțiile de carbon și reducerile emisiilor provenite din ecosisteme realizate în UE, bazat pe monitorizare, raportare și verificare solide. Acesta introduce procesul în două etape al certificatelor de conformitate și al unităților certificate, care simplifică accesul la finanțarea privată și ancorează sistemul pe criterii stricte de cuantificare, adăugând stocare pe termen lung și durabilitate. În mod deosebit, acesta impune ca activitățile aferente agriculturii carbonului să genereze beneficii conexe pentru biodiversitate și serviciile ecosistemice. Pot fi incluse și alte beneficii conexe voluntare, stabilind un precedent important pentru viitoarele cadre axate pe biodiversitate. Aceasta reflectă o tendință în creștere pe piață: cumpărătorii apreciază tot mai mult creditele solide care oferă beneficii conexe, în special cele legate de soluțiile bazate pe natură. Integrarea biodiversității în certificarea carbonului ar putea nu numai să consolideze credibilitatea ecologică a unităților certificate, ci și să îi familiarizeze pe cumpărători cu rezultatele în materie de biodiversitate, ceea ce ar putea pune bazele unor piețe de sine stătătoare ale creditelor pentru natură. Legislația secundară referitoare la absorbțiile de carbon și agricultura carbonului (CRCF), aflată în curs de elaborare, va include dispoziții privind verificarea de către o parte terță independentă și instrumente bazate pe știință pentru evaluarea riscurilor legate de permanență și inversare, în vederea restabilirii încrederii în performanța certificată și acreditată.

⁴¹ Ecosystem Marketplace, „*State of the voluntary carbon market, Renewing trust in carbon finance*” (Starea pieței voluntare a carbonului, restabilirea încrederii în finanțarea carbonului), 28 mai 2025, <https://www.forest-trends.org/publications/2025-state-of-the-voluntary-carbon-market/>.

⁴² Regulamentul (UE) 2024/3012 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2024 de instituire a unui cadru de certificare al Uniunii pentru absorbțiile permanente de carbon, agricultura carbonului și stocarea carbonului în produse. (JO L, 2024/3012, 6.12.2024). <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj/eng>.

Se pot trage învățăminte valoroase de pe piețele carbonului pentru a facilita progresele inițiale, coerența politicilor și reducerea la minimum a sarcinii administrative. Totodată, trebuie să se țină seama de caracteristicile specifice ale creditelor pentru natură, inclusiv de indicatori, scopuri și garanții, precum și de specificitatea locului, de posibilitatea de măsurare și de latența rezultatelor în materie de biodiversitate. Creditele pentru natură pot acoperi, de asemenea, un domeniu de aplicare mai larg, întrucât pot viza intervenții și zone fără legătură cu sechestrarea carbonului sau cu un potențial suplimentar limitat în acest sens, dar care prezintă o valoare ridicată a biodiversității, cum ar fi sprijinirea polenizatorilor sau refacerea ecosistemelor uscate.

4. Dezvoltarea creditelor pentru natură

De la începutul acestui mandat, Comisia a consultat statele membre și părțile interesate pentru a avansa în activitatea pe această temă. Aceste consultări au arătat necesitatea clară de a institui un proces de colaborare – atât în cadrul UE, cât și la nivel internațional – bazat pe principii de înaltă integritate, transparență și contribuții solide din punct de vedere științific. Părțile interesate au subliniat importanța de a recompensa nu doar intervențiile noi, ci și activitățile continue de conservare a naturii și menținerea bunelor practici. De asemenea, ele au subliniat este important să se țină seama de provocările legate de aspectele locale ale biodiversității și ale drepturilor de proprietate asupra terenurilor, de învățămintele desprinse de pe piața carbonului, de accesibilitatea pentru micii operatori, de stimulentele de piață și de necesitatea de a asigura coerența cu politicile existente.

Având în vedere aceste contribuții, vor fi necesare mai multe etape pentru dezvoltarea creditelor pentru natură, și anume:

- stabilirea unei cooperări strânse între statele membre și părțile interesate, în vederea valorificării expertizei acestora pentru dezvoltarea unei înțelegeri comune, promovând totodată cooperarea internațională;
- elaborarea unor metodologii transparente și de înaltă integritate, cu un accent clar pe simplitate și ușurința de utilizare, asigurând în același timp o guvernare credibilă și garanții pentru prevenirea riscurilor reputaționale, inclusiv a dezinformării ecologice, a dublei contabilizări și a scurgerilor;
- identificarea și dezvoltarea cererii și ofertei de pe piață;
- după caz, furnizarea de finanțare publică inițială, cum ar fi facilități de reducere a riscurilor, instrumente de finanțare mixtă și granturi pentru asistență tehnică, în vederea lansării creditelor pentru natură.

Aceste prime etape vor arăta dacă sunt necesare măsuri suplimentare de reglementare la nivelul UE, indicând, totodată, provocările și oportunitățile pe care acestea le-ar putea genera pentru sectoarele-cheie. Nevoile specifice și, adesea, caracterul local sau regional al naturii și biodiversității sugerează, de asemenea, că aceste piețe ar putea fi testate mai întâi la nivel local, înainte de a fi extinse. Aceasta s-ar putea desfășura în paralel cu implicarea la nivel internațional.

4.1. Asigurarea unei cooperări strânse între părțile interesate din UE și intensificarea cooperării internaționale

Eficacitatea unei piețe depinde de implicarea actorilor săi. Astfel, acțiunea UE va începe prin consolidarea unei implicări serioase a părților interesate din întreaga UE și de la nivel internațional.

Prin urmare, pentru a demara procesul, Comisia va lansa o cerere de exprimare a interesului pentru participarea la un nou grup de experți al UE privind creditele pentru natură. Acest grup va face schimb de cunoștințe, va promova colaborarea, va identifica cele mai bune practici și

va furniza contribuții în ceea ce privește diferite metodologii, sisteme de certificare, abordări de monitorizare și modele de guvernare. Guvernanța grupului va asigura metode de lucru optimizate. Participarea va fi incluzivă, implicând experți individuali, reprezentanți ai statelor membre, alte entități publice și o gamă largă de părți interesate, precum fermieri, silvicultori, proprietari și administratori de terenuri, pescari, utilizatori ai ecosistemelor marine și de apă dulce, administratori ai ariilor de conservare, comunități locale, întreprinderi și investitori care își desfășoară activitatea în UE și la nivel internațional, printre care întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), comunități științifice și organizații ale societății civile. De asemenea, ar trebui să se acorde o atenție deosebită asigurării unei participări semnificative a populațiile indigene și comunitățile locale (PICL), cu respectarea deplină a drepturilor lor, a sistemelor lor de cunoștințe și a rolurilor lor de custozii ai biodiversității.

Acțiuni în [2025]: *Comisia va înființa un grup de experți privind creditele pentru natură, în vederea mobilizării expertizei, a schimbului de bune practici și a furnizării de contribuții.*

Comisia va contribui la această activitate prin inițiativele sale de cercetare și inovare, precum și prin proiecte-pilot, derulate în cadrul programelor Orizont Europa și LIFE. O serie de proiecte-pilot desfășurate la nivelul UE și dincolo de granițele acesteia testează deja abordări concrete privind creditele pentru natură, generând o experiență esențială pentru orientarea politicilor și practicilor viitoare. De exemplu, în Estonia și Franța, proiecte-pilot explorează modul în care creditele pentru natură ar putea sprijini acțiunile cu impact pozitiv asupra naturii în păduri și zone umede. În afara UE, un proiect din Peru evaluează modul în care întreprinderile cu sediul în UE pot contribui la conservarea biodiversității dincolo de granițele Uniunii, respectând în același timp standardele UE de raportare privind durabilitatea⁴³. De asemenea, sunt în desfășurare proiecte specifice de testare a metodologiilor de monitorizare, raportare și verificare, inclusiv în ceea ce privește utilizarea teledetecției și a instrumentelor geospațiale, cu sprijinul Agenției Spațiale Europene⁴⁴ și al serviciilor Copernicus⁴⁵. O parte dintre aceste proiecte beneficiază de sprijin direct din partea Comisiei, în timp ce altele sunt susținute de autorități naționale, instituții de cercetare și/sau societatea civilă.

La nivel internațional, Comisia va urmări să consolideze colaborarea în cadrul forurilor esențiale, precum Alianța pentru credite pentru biodiversitate, Forumul Economic Mondial și Grupul consultativ internațional privind creditele pentru biodiversitate. Obiectivul este de a se asigura că elaborarea politicilor UE se bazează pe noile standarde globale, contribuind totodată la conturarea la nivel internațional a dezvoltării piețelor creditelor pentru natură. În paralel, UE ar trebui să promoveze cooperarea internațională în perspectiva principalelor etape globale, inclusiv următoarea Conferință a părților la Convenția privind diversitatea biologică (CBD).

Acțiuni în perioada [2025-2026]: *Comisia se va implica în foruri internaționale și va colabora cu parteneri internaționali cu viziuni similare, inclusiv în pregătirea COP 17 la CBD..*

4.2. Dezvoltarea unor metodologii și a unei guvernări solide

4.2.1. Metodologii de agricultură a carbonului cu beneficii conexe pentru biodiversitate

⁴³ Comisia Europeană, DG Mediu, „EU delivers on global financing commitments to protect nature at COP 16” (UE își îndeplinește angajamentele de finanțare globală pentru protejarea naturii la COP 16), articol de știri, site-ul Comisiei Europene, 31 octombrie 2024, https://environment.ec.europa.eu/news/cop16-eu-delivers-global-financing-commitments-protect-nature-2024-10-31_en.

⁴⁴ Mai multe informații despre „Leveraging Earth Observation for Nature Finance” (Valorificarea observării Pământului pentru finanțarea naturii): <https://www.leon-naturefinance.org/>.

⁴⁵ Mai multe informații despre serviciile Copernicus: <https://www.copernicus.eu/en/copernicus-services>.

După intrarea în vigoare a primelor metodologii, planificată pentru începutul anului 2026, cadrul privind absorbțiile de carbon și agricultura carbonului (CRCF) va permite certificarea activităților de agricultură a carbonului care generează beneficii conexe pentru biodiversitate, precum reumidificarea turbăriilor, plantarea de arbori și practicile durabile de agricultură și agrosilvicultură, asigurând că proiectele de sechestrare a carbonului protejează și refac biodiversitatea și ecosistemele.

Acțiuni în [2026]: *Comisia va adopta primele metodologii privind agricultura carbonului în temeiul Regulamentului CRCF, cu beneficii conexe obligatorii pentru biodiversitate.*

4.2.2. Elaborarea metodelor și a cadrelor de guvernare ale UE pentru creditele pentru natură

Criteriile și metodele de certificare a acțiunilor cu impact pozitiv asupra naturii trebuie să asigure un nivel ridicat de transparență, integritate atât pe partea ofertei, cât și a cererii și să prevină riscurile, fiind totodată simple și practice și bazându-se, ori de câte ori este posibil, pe principii sau standarde existente.

Comisia va invita grupul de experți să furnizeze expertiză cu privire la criterii și metode, prin cartografierea și schimbul de practici naționale și internaționale existente, precum și prin identificarea principalelor opțiuni și provocări-cheie asociate creditelor pentru natură.

Acțiuni la [jumătatea anului 2026]: *Comisia va invita grupul de experți să își ofere expertiza cu privire la criteriile și metodele aplicabile piețelor creditelor pentru natură.*

Existența unor cadre de guvernare solide este, de asemenea, esențială pentru credibilitatea piețelor creditelor pentru natură. Acestea trebuie să definească în mod clar normele privind proprietatea, înregistrarea, transferul de credite, verificarea independentă, precum și obligațiile ce decurg din neexecutarea sau inversarea acțiunilor cu impact pozitiv asupra naturii. În prezent, absența unui cadru acceptat pe scară largă pentru măsurarea, raportarea și verificarea creditelor pentru natură, combinată cu lipsa recunoașterii reciproce între statele membre, creează incertitudine și riscă să submineze integritatea pieței.

La elaborarea unui cadru de guvernare, trebuie avute în vedere mai multe aspecte pentru ca sectoarele de producție să poată integra natura în modelele lor de afaceri, asigurând, totodată, protejarea rolului multifuncțional al ecosistemelor terestre, de apă dulce și marine. Este important să se acorde atenție simplității, ușurinței de utilizare și sinergiilor cu alte politici ale UE, precum și drepturilor de proprietate, inclusiv celor legate de date. Totodată, este important să se abordeze nevoile specifice ale micilor fermieri și ale IMM-urilor, în conformitate cu principiul „a gândi mai întâi la scară mică”.

Acțiuni în [2027]: *Comisia va invita grupul de experți să își ofere expertiza în elaborarea cadrelor de guvernare pentru creditele pentru natură, acordând o atenție specială micilor fermieri și întreprinderilor mici și mijlocii.*

4.3. Consolidarea gradului de pregătire pentru piețele creditelor pentru natură

În paralel cu eforturile depuse în ceea ce privește criteriile, metodele și guvernarea, vor fi necesare acțiuni suplimentare pentru identificarea cererii și ofertei de pe piață și pentru soluționarea eventualelor obstacole sau blocaje. Acest lucru necesită o evaluare suplimentară a pieței și a tendințelor, în special în ceea ce privește factorii care determină investițiile și capacitatea actorilor, inclusiv a micilor fermieri, de a genera cerere și ofertă de credite pentru natură.

Politicile existente ale UE pot fi un factor important în acest proces. De exemplu, Regulamentul privind restaurarea naturii oferă un cadru solid pentru refacerea ecosistemelor, creând semnale de cerere previzibile pentru investitorii publici și privați. Aceasta constituie o piatră de temelie pentru generarea de acțiuni cu impact pozitiv asupra naturii, care pot fi recunoscute și verificate. Potențialul creditelor pentru natură de a finanța restaurarea naturii, în completarea finanțării publice și a altor finanțări private, va fi recunoscut în viitorul Raport privind finanțarea restaurării naturii⁴⁶.

Acțiuni în perioada [2025-2026]: *Comisia va efectua o evaluare la nivelul UE a cererii și ofertei de credite pentru natură. Ulterior, pe baza acesteia, Comisia va invita grupul de experți să furnizeze opinii cu privire la modalitățile de consolidare a piețelor creditelor pentru natură.*

4.4. Finanțare inițială publică pentru lansarea creditelor pentru natură

Dezvoltarea unor piețe solide și scalabile de credite pentru natură poate fi sprijinită în continuare prin finanțare inițială publică sau public-privată specifică ori prin mecanisme de reducere a riscurilor, pentru a recompensa și extinde inițiativele timpurii de certificare a biodiversității și de acordare de credite pentru natură, esențiale pentru atragerea capitalului privat. În absența acestui sprijin inițial, este probabil ca nivelul ridicat al costurilor de tranzacționare, fragmentarea informațiilor și incertitudinea privind rentabilitatea să continue să limiteze extinderea finanțării pentru natură. Sunt deja în curs demersuri exploratorii cu Platforma de consiliere InvestEU a Băncii Europene de Investiții⁴⁷, inclusiv în ceea ce privește refacerea turbăriilor, precum și cu Green Assist, în cadrul programului LIFE⁴⁸, pentru a elabora abordări practice menite să coreleze cererea și oferta de credite pentru natură.

Deși certificarea oferă posibilitatea unei remunerații în avans, aceasta implică în continuare un cost pentru operatori. În plus, instituirea sistemului de guvernanță presupune, de asemenea, costuri și sarcini administrative pentru sectoarele public și privat, însă se preconizează că acestea vor fi acoperite prin evaluarea creditelor pentru natură.

Ca precursor al creditelor pentru natură finanțate de sectorul privat, finanțarea inițială publică, inclusiv din fondurile UE disponibile pentru sprijinirea competitivității Uniunii și a proiectelor europene inovatoare dedicate tranziției curate, poate deține un rol important, oferind garanții și/sau o sursă previzibilă de venituri actorilor implicați în acțiuni cu impact pozitiv asupra naturii.

Acțiuni în perioada [2025-2027]: *Un proiect-pilot privind creditele pentru natură va fi lansat și sprijinit din fondurile UE disponibile pentru susținerea competitivității Uniunii și a proiectelor europene inovatoare.*

4.5. Etapele următoare

În perioada 2025-2027, Comisia va întreprinde acțiunile descrise anterior, pentru a sprijini dezvoltarea piețelor creditelor pentru natură, în strânsă cooperare cu statele membre, părțile interesate și partenerii internaționali. Întrucât implicarea fermierilor și a silvicultorilor este

⁴⁶ Articolul 21 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2024/1991 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2024 privind restaurarea naturii și de modificare a Regulamentului (UE) 2022/86.

⁴⁷ Mai multe informații despre Platforma de consiliere InvestEU: https://investeu.europa.eu/investeu-programme/investeu-advisory-hub_en.

⁴⁸ Mai multe informații despre Green Assist: https://cinea.ec.europa.eu/green-assist-green-advisory-service-sustainable-investments-support_en.

esențială pentru succesul creditelor pentru natură, Comisia va implica îndeaproape Comitetul european pentru agricultură și sectorul alimentar⁴⁹.

Această colaborare va pregăti terenul pentru explorarea în continuare a opțiunilor de politică, inclusiv a modului în care arhitectura existentă privind carbonul ar putea fi valorificată pentru a crea o nouă componentă dedicată creditelor pentru natură, limitând costurile de implementare în conformitate cu obiectivele de simplificare. Având în vedere că piețele creditelor pentru natură se află încă într-un stadiu incipient, ar putea fi explorate mecanisme mai ample de sprijin pentru generarea cererii, inclusiv stimularea adoptării acestora prin norme privind prezentarea de informații și achizițiile publice, precum și prin stimulente fiscale, cerințe sectoriale sau alte instrumente de reglementare.

Învățămintele desprinse din programele naționale, proiectele-pilot, exemplele internaționale și din mediul academic vor alimenta acest proces, asigurând că orice eventuale noi instrumente au o fundamentare științifică, sunt fezabile din punct de vedere practic și sunt aliniate la obiectivele UE și la cele internaționale.

Acțiuni în [2027]: *Pe baza experienței acumulate, a consultărilor și a contribuțiilor din partea grupului de experți, Comisia va evalua progresele realizate și va avea în vedere următoarele etape pentru dezvoltarea și extinderea piețelor creditelor pentru natură.*

Concluzie

Etapele descrise în prezenta foaie de parcurs stabilesc o cale de transformare a acestor baze în acțiuni de politică, cu metodologii solide, procese riguroase de certificare și cadre de guvernare favorabile incluziunii, precum și facilitarea condițiilor pentru crearea unei cereri și a unei oferte de înaltă integritate privind creditele pentru natură. Pe parcursul acestui proces, se va acorda prioritate asigurării subsidiarității, integrității, simplității și reducerii la minimum a sarcinii administrative încă de la început.

Toate părțile interesate sunt invitate să își transmită punctele de vedere și contribuțiile referitoare la elementele prevăzute în prezenta foaie de parcurs, precum și la orice alte aspecte pe care doresc să le aducă în discuție în legătură cu creditele pentru natură.

⁴⁹ <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?lang=en&groupID=3976>.